

NY ILLUSTRERAD TIDNING

utkommer 1878 i ett dubbelark hög folio, hvarje lördag, i Stockholm, och afsändes med fredagens aftonpost till prenumeranter å postanstalterna i riket.

Tidningen utgifves af Harald Wieselgren. Bland medarbetarne i tidskriftens sedan åretal de bästa af våra författare och konstnärsmän. Innehållande ärgång är den fjörkonde. Hvarje ärgång innehåttar minst 416 sidor, hög folio, med mer än 300 illustrationer (porträtt, bilder af händelser för dagen i Sverige och utlandet, byggnader, rese-skizzer, forminnen, konstföremål, skulptur och tafvor). I texten meddelas biografier, noveller, poem, uppsatser om berättelser m. m. samt en i hvarje nummer förgående serie af korta notiser ur vetandets skilda grenar (Literatur, Arkæologi, Forskningsresor, Slaktstil, Teater och musik, Funderingsväsen m. m. m.). En veckoförteckning går äfven i hvarje nummer, liksom en Schack-afdelning.

I årets hittills utkomna 36 nummer ingå 89 porträtt, 28 tafvor och arkitekturbilder, 59 bilder till dagskrönikan (in- och utrikes ifrån taga bilder af de märkligare händelserna under året), fornamnesbilder, tekniska utsigter från städer och landsbygd, figurer till tekniska artiklar, kartor, musiktryck m. m.

I texten märkas:

Nekrologer och biografier (33 st. de flesta af H. Wieselgren), originalnoveller af signaturerna H. och Carlot, af Ernst Lundqvist, samt översatta noveller af Bret Harte, Lydia Paschhoff, Prosper Chazel

sorena Nordenskiöld, Chr. Lovén, F. W. Scholander, A. T. Lysander, docenterna Jolin, Lundström, dr A. Ahnfelt, kapit. J. Mankell (krigskrönikan), amanuensen G. Eichhorn, dr H. Hildebrand, lektor Lindér m. fl. Bland de under året medverkande konstnärerna kunna nämnas grefre G. v. Rosen, A. Kallenberg, P. W. Cedergren, J. Arsenius, O. A. Mankell, G. Larsson, N. G. Janzon, J. Hägg, Fr. Ahlgrensson, R. Haglund, Sv. Andersson.

Bland porträtten märkas:

Konungen och kongens ledamöter i Maj 1878, stor dubbelpiansch; Johan Erik Rydqvist, Bror Cederström, Elias Fries, P. A. Yörnblom, Hj. Widegren, J. A. Zetterberg, M. G. Ankarvärd, P. Chr. Lovén, G. J. Uddman, F. W. Lindblad, Karl Stål, Erik Sandell, I. Fr. Svanberg; Viktor Emmannel, general Denfert; kung Humbert, drötning Margareta, Leo XIII, furst Bismarck, lord Beaconsfield; Estrup och Dufaure; skådespelaren Rosenkilde, fru Heiberg, fru W. Hierta; Viktor Rydberg; Gustaf Ljunggren; prins Napoleon, Osman Pascha, Sibiriakoff,

Silloq om Nærveiene i Norge, isør Nordenfjelds-
af Peter Gjelling

Efter en hunderkrover Optegnelse fra det Nærhundrede.

Efter et min till Afhandling om Luus og Kirvestaar i Nor-
ge ved nedskrevet, stode jeg tilfældigvis paa nogle Optegnelser
i samme Retning og som skulde være paa Begyndelse af en Høst
Respiration Høens Enkeltstykke, som ved Aar 1684 havde paa
Grunderen Hærsel i Hærsflokker i Riller i Nordland og
forfaldt af hvers Efterkommer, der Nord, hvor af flere her bo-
et paa bemeldte Gaard, ligesom i Midten af det 19de Nærhundrede.

Aar 1689 den 10de December indtraf her Nordenfjelds
en paa stort Storm fra Sydvest til Vest, at mange Kirkestuer
faldt, og deriblandt Strømhjems Domkirke Ruiner nedbrødt.

Aar 1695 indtraf et kolalt Vintaar, saavel til Fjeld
som til Fjor. En blaa Skjæppe fulgte beslaadigt Jolen hele
Sommeren, selv det Blæreste Veir, og som betog Jolen som Skin.
En forfordelig Dyrled og Mange paa paa fuld.

Aar 1703 indtraf eller et Vintaar og tillige Dyrled

Aar 1724, endtes en regnsfuld Høst, og Joven tillagde 8te

Dage for Nøkkeli (29de September) og Kornet maatte
indkjøres paa Landjernet / Snøjernet, og det lige i de
ten, og var til lidet nytte til Folkene. -

Aar 1732 var veed Høst, paa at Kornet maatte kjøres
i Høier i en veed Tilstand.

Aar 1734 var et godt Hø og Korn aar.

Aar 1735 var det bedste aar og den bedste Indhøstning som
Kjends mindes.

Aar 1737 var et totalt Grønaar. Kreaturerne maatte
holdes inde i Hø og Stald i en over St. Hans Tid. (24 Juni)

Aar 1738, var et temligt godt Korn aar

Aar 1740 var et Grønaar, især i Delebygdene

Aar 1741 var et totalt Grønaar, laad til Lyden og til
Tiden, og den 11de December tilleje en fees stor Storm, at
den gjorde betydelig Skade paa Kornet, idet Træerne flug
omkuld.

Aar 1742 var et Grønaar i Delebygdene, men temligt godt
Aar ved Pokkentea. I dette aar bestroo Børn Røffern,
allere i Stadsbygdens Forstædt over 100 Børn og 50 Vagn.

Aar 1743 var et godt aar, men der Kjød fees Gaardbrugene
hevede Prisen paa den de fleste Ager i Sjøen, og de ligger idet
helt lugt, Kjød riage. -

Aar 1744 var et godt Aar med

Aar 1745, var en heerd Viater. Ineen tillagde med en feuden
skongde, og tager fere firt bost, et Kreaturum ei Korn ud
af Steuden for en i Byggeske af Jernskand. - Men allige
vel det en lidelig og nagerleend godt Aar. - Den 22 October ind-

traf en fere stork Storm, at icke en en Nordlands gygt, men ag-
en Stork med hvori Brudgom Brud og Brudfolket 54 Per-
fomer blev borte i Bolgerne ved Gesterne fere Paludat

1746, et godt Aar, som Folge af en varm Sommer. Ineen lagde
Dag til for Aar den 24 September. -

Aar 1747 var Aar et maadeligt godt Aar med

Aar 1748 var et Aar, ifor i Dulbygden. -

Aar 1749 var et temmeligt godt Aar med, men Høuvlengen tog
Kede af et vedholdende Regn.

Aar 1750 var et ganske godt Aar med

Aar 1751 et overmaend godt Aar og tillige en lidelig Væer.

Aar 1752 var et godt Aar med, og Kornet var kommet i Hæer
ved Høvede Dageer Ende

Aar 1753 var ligesom et nagerleend godt Aar med.

Aar 1754 var et godt Aar.

1755 var et maadeligt Aar

1756 var et iforværligt Aar med, et Aar blev 20 og 30

Alex hvi i Debeliggderne, og gik den 11de bort for end ved
St. Hans Tid, og dannede det den gamle meedelig.

Alex 1757 var et ganske godt Kornaar, dog var det i den Høsten
for end man fik det i Høsten, og Mangel paa det Vær, hvorfor meen
meette Rön Kornet i Høsten i Puffen, fird 10 October.

Alex 1758 var en streng Vinter, men dog alleget et godt Kornaar.

Alex 1759 var et godt Aar, men en fæl Vær.

Alex 1760 var et af de bedste Aar. Den 9de Marts om Aftenen
i Tivmörket nedfaldt i Gøden, Gøden Dehle i
Mogdalen, lillige med 11te Mændene. Gøden tilhørte den
Gang, Jæstirne og Kornemær.

Alex 1761 og 62 var gode Kornaar. Ligevee 63 og 64.

Alex 1765 var et Gøden til Føden eller i Debeliggderne.

Alex 1766 var et Firkorn, end ikke en Draabe Regn
faldt i Mændene Jæstir, Jæstir og Stager.

Alex 1767 var et meedelig Kornaar.

Alex 1768. 69 og 1771 var gode Aar.

Alex 1772 var et Frostaar og Dyrte

Alex 1773 var et godt Aar, men en fæl Vær. Blodfott her-
skede blandt Føllet, formiddet den dærlige Føde förrige

Alex. - Alex 1774 var et godt Aar.

Aar 1775 var en sildig Aar, Dagiörrigt et godt Aar, seer i B
nor, at Hviid reedede ind. - Aar 1776 et meget godt Aar.

Aar 1777 var et Grønt Aar. Aar 1778 et ganske godt Aar.

Aar 1779 var der ingen Sne om Vintreen, men mildt og godt
Veir i alle Veir, og iörrigt et godt Aar.

Aarene 1780 og 81 gode Aar, men 82 et maadeligt Aar. Seessee 83.

Aar 1784 var et Frost Aar, huude ved Sne og i Dalbjergene, alle
vegne Nordenfelds.

Aar 1785 og 86 gode Aar og betydeligt Skreifiskeri

Aar 1787 var et maadeligt Aar, da Frost tog Skud af
Frost i Dalbjergene.

Aar 1788 og 89 gode Aar, seessee 1790, og frost Frost
delvist indvorte Aar i Dalbjergene.

Aarene 1791 til og med 1799 var alle meget gode Aar.

Aaret 1798 blev kaldt det store "Nød Aar", seer Grund
af den store Mangel af Hærplødder som vogte det Aar.

Aar 1800 var et daarligt Aar. Aar 1801 et godt Aar.

Aarene 1802 til og med 1807 var daarligt Aar, da Frost frost
i Dalbjergene, og Hviid daarligt endbragt i Hviid

Aar 1808 var meget Sne om Vintreen, men en varm Sommer og
et godt Aar. Seessee 1809.

Aar 1810 var en fildig Vaar og et Gårdaar, 1811 et godt Aar.
Aar 1812 var det bekjendte Gårdaar
Aar 1813 var et lideligt og godt Aar, men en flom i Byen.
Aar 1814 et meget godt Aar, og 1815 et maadeligt Aar.
Aar 1816 var et Tørkaar, men dog nogenlunde godt Aar.
Aar 1817 et godt, og 1818 et maadeligt Aar.
Aar 1819 et overmaade godt Aar, og 1820 et maadeligt Aar.
Aar 1821 godt Aar, men 1822—1824 blev maadeligt Aar.
Aar 1825 godt, medens 1826 og 27 var maadeligt Aar.
Aarene 1828 og 1830 var gode Aarene, Aar 1831 et stort Sørk
Aar, der Skubbaad foregik paa mange Steder. Aar 1832
et godt Aar, og 33 en lidelig Vaar og meget Regn i Sættene.
Ved firdrovd Aar 1833 fluttes Isen, jøvrist meget me.
vne Oplegnis, om Kurvians Sørkafjæder, hvilket Opleg-
nelse og hved en gammel Mand her fortæller mig, oplaget i
Thronstjems Sørkspæver, for for firdrovd Aar 1833.

10
Kirkefænger J. Brovold huer i Meeningskriften "Lorsning
for Folket," første Afgang 1876. leveret en Afhandling om
Kervicene i Norge, hvilken Afhandling er et godt Bidrag
til vort Fædrelands Historie, og her for, men en hvid Doms-
melundvorn vor hem Tak skyldig. I sin bemeldte Afhandling, huer
Brovold medtaget omstændelig noster alle, huer ~~for~~ huer fra
den store Tid af ærealltæste Oplegnelse om den unglæde Gørdstons-
Rind i henfænte til den senere Tids Oplegnelse Rind der vor endstjil-
ligt et fæpplent og færdstondiggjort huar Oplegnelse med, og som
Følge heraf, muelig vor mig tilladt et tilfæve Brovolds indhold-
rige Afhandling, mine nedenafvorte Tilfæplæmter. X

X Aar 1601 var det største Uaar, som man vid et fortælle om, da
Inuen lagde til den 14. September, forend Hornet var skrevet, og
Kugler ikke hørte for om Værene 1602. Afsind en nedfænde færd
over hele Landet; ~~thuan~~ ^{sagledes havde man} ~~at~~ ~~man~~ ~~flere~~ ~~gunde~~ ~~at~~ ~~man~~
nu Duen, ~~huan~~ ~~man~~ ~~begyndt~~ ~~at~~ ~~stjone~~ ~~Hornet~~, ~~og~~ ~~at~~ ~~man~~ ~~gjon-~~
lagt sine Horn sigur pæu Ageren da Inuen lagde til, men fandt
den ikke ijord forend om Værene, da Inuen tog bort. Pilt og C-
Londighed blundt Folket blev stor det følgende Aar 1602, et Nider
overstege alle Prondes, et ~~at~~ Folk Dind og Pilt i Høbetul; Seelodes
fortæller man, at mange Gævre lue i vilfænde i færdstovnte Aar, og Bøn-
dneav i Losjir vundret ind, det færdt sine Nørgjortale ~~at~~ ~~hæst~~ ~~hæst~~
Hvst, for at vif, at de ingen Skutter Rindt pæud. Iugnepostea
pæu Losjir Høi fæsmæntte med sin Hæst og hær, og pæu for-
læde Hjemme med de de hørte indvægen Hæst, alle huer de noget

at lieve en for, meente Prosten folti og bleuit puen en Kjølke og
trokke hende ind af Pugen, til de biden med Meud forfjendte Cy-
no. Sommeren Aar 1739 hende vorit Pauls, og ulovde dette
Aars Høst blev betydelig ringere end forvarelt, og Vinteren mellem
1739 og 1740, var overmædet streng. Men Ruins Rivet over Gnefjærd, ju
end og fru Kjølken har til Døds. I England tilfjendte Theopha,
i Holland Lydesfjærd, i Tyskland Rivfjærd, og for. I Aar 1740
fjendte mere end 99 i Norge frugtbarste Bjerglag de Døds Aar, og
overstege de Døds. I Noe puen Kommune fjendte i det Aar Aar
118, men Døds 144, og i Lier ved Drammen fjendte 84 og Døds 108.
Aar 1741 og 1742 var det ligeledes store Aar. Det var ligesom et
Julen hende tubt sin Gænde, Varme og Væderkrygende Kraft. For-
dens Afsnit stod fast i Væsten inden af Kommune afsted, og Aar
nilde ikke skæde sin forvarelt i Ruin og Aar og Gænde, Aar
fjendte ingen Hjorne, og der af Konfjærd i Norge, som endig som den var,
nildene iskeant puen Aar om Høsten 1741, og ikke hende af for
den 8de Januar 1742, blev dette Aar det frugtbarste, isfor i det nordveste-
ste Norge. Den Gænde, hvor den er var som meget fjendte, blev
Konfjærd i Lier af Sommeren 1742, ender afsted af Gænde, fjendte
af megen Foll Døds af Høsten. I Gænde som puen Høsten og Høsten
Aar, de frugtbarste Gænde i Landet, meente man ender det for et
stort Høst, om man Ruins overkomme Meud, Aar, Døds
Aar, Rivet af Jord og Blud af Aar, fjendte Aar og
Poljærd, som Døds og mulde til Meud. Af fjendte Gænde
lig Aar, afsted blende Foll fjendte Gænde, og Døds.

var betydelig storm i Døp 2te Aar 1741 og 1742, end forveentlig, over hele Læn-
det. Endskjøndt vi maatte oppevee vor Fiskeris og Dødelighedens
for Fjærdelen af Landets Cgm, ville vi dog her enform dem som vi
her vorberømte. - Seeluder paa bemeldte. No paa Rømmevold,
fötter Aar 1741, 99 Døp 193. Aar 1742 fötter 31, og Døp 441. - I
Höland fötter 1741, 96, Døp 103, Aar 1742 fötter 47 Døp 359.
I Fulle Fornskrivning ved Kristianepierde fötter Aar 1742 157, Døp
504. I Lidistrikten, hvor Öndraager (Fiskeriet) var storm og
den lille Skovhund var friere, var dog Fiskeriet bedre i Henseende
til Dødsaaltdo i Forhold til Fiskeris. Seeluder for Öndraager
Vækkommende, var Aar 1741 fötter 380 Døp 430. Aar 1742 fötter
504 Døp 541, da det forveentlige Forhold, allersom Forholdet stilled
sig Aar 1743 for Öndraager Vækkommende, da Höland paa Mene-
skapets bedrøvel, var de Föttes Antal 579 og de Døp 515. Aar 1744
Fötter 586. Døp 508. - Og som vor Røneagtige Storm næst
i Døp Aar. Seeluder vor Røne om den paa Døp i Öndraager Aar
1743, 174 Fiskeris paa en Døp.

Aar 1756 indtraf atter et forveentlig Aar, idet Skovhøsten var
mieslig, lige som vor Røneagtige Storm hørte til Dagens Orden.
Seeluder indtraf endog Vinterfiskeriet i Öndraager det novent Aar,
medem Fiskeris var paa Døp, en næstlig Storm, hvilket med Hö-
Røsten var stærkere om Dagen, men idet i Landet yttede sig om Aftener
og Natter, hørte den Sub endog om Almuen kaldte den store Skov-
natten. Paa de fleste Qværte bemeldte Stormen store Ödøggelber,

idet Hielagen flöde i Været, og Steubinnu blaste over ^{over} ~~over~~. Dees
mange Queder stod ikke i eneste Hæis till og, uden det var
teglind. Næsten hver Dag stört ved Pökeater. Allra vid Hætte
gaarden pt: Borgvad dragem fra i Fjonea flen lidt Meerd,
og i Austrigjona Romiland over 30 Buedskole. En udelminded-
lig Springflod varretter og seer friggelige Pölsgeffer ved Pöke-
ten, idet Pöboder, Nöste og Buede suger bort og förter ind pue
trange Fjordebüger. Iacledes blev hele Spilkevegen udsles
fældotabliet og Material af Hæip og Buede, som man ikke
Reindt pue bringe bort pue flen stur.

Allra indtraf store Queder 1776, 77 og 78, idet et Hæi og Korn-
evlingen var ringe og Fiskeriet seer godt som Fattet. For var Fiske-
fiskeriet for Jondmors Vedkommende seer ringe, at man mætte
til Hæis behov Rivde Pild i Bergen, istædea for at det overste
Forskude for hverd var udelmindedt. Tidstovante etur 1778, ind-
traf i August Meerd en seer rigge de Storm, at mange
Queder mistede, dels fra halve, dels fra hele Kornevlingen, idet
et Kornel endav stod uskævet pue styrene, seer godt som det
der var i Hæsporn suger bort. Dees Queder var Lengstte, Romme,
Grüst, Ringstua og Hølland's Vætre Dage, dog Stormen end-
les Kornel bort fra Styrene, i uskævet Tilstand, hvor for
Opfærd var pue de norde Queder indgik med Ansporing til det
Kantske Kæmpeli om Oftergivels og et Der naar Kættel. Dees
de fleste andre Queder, som det norde etur havde pueit Kornet i

Höör, var följande fem ninge. Leuleder hedde det i Tugden Land-
beretning till Amiral, om Höstens Besked det norra stor puen Löd-
mire, » Alt Byspöda Randes es bliv Tule om, Ie den ulveler ut
Lugit Skudo af det idelige vuede Vür, og den vörige Korn för, gav
förra puen inga Quard, jelspue Tugden Quard Spulkerij, ikke mere
end 2 1/2 Told. Tallet ommea blundt Tallet var stor, og Skutter
hester ubetalt for flue stor, thi Tugden angela blundt Almuen
var puen stor, es det ikke nyttue es eieklivone Tøstet. Det var
Skid den Fungea, es Skutterpuntere bregter til Thingstedet for
es bortfølger under Thinget. Leuleder blev stor 1778 under Thing-
et for Kette Skibet i Honningdul, puen en Dag folgt
40 Kjöd, som Skutterpud, for en Spottpris. -

Ten sidonvite stor 1778, og lige til stor 1812 ~~den~~ Arvea, puen
nagle puen og puen afbrjdsprad, gaste Leuleder, vregtet Med-
höhedes her Tillet under ledet var följande, men dette hed vörte mere
desira, es Koralliförsele puen Duron utte var stoppet, es den vör-
naturlige Raismillen Duron utte og Englund, Ie hind Leonds Regening
var förblindet i Neapolen Torne. Men puen Rom Congrevent
1813, og dette Leonds förgelige Forlöbet stor 1812, begynte med
en vörmindelig Mengd Ie hele Vintren, og som endre den 16.^{de}
Mee var endre Ie den hvi puen Bömurken puen Ie fleste Quard
Ie den nage puen Ie den. Men pite feulder ikke begynde es plöie,
indlegen i de puen Ie den, for end den 25de Mee, og Commere blev

beendo veerd og Rold, seer at Kornt med neder ikke, og for ikke
at det skulle bortkjøres, i disse Høsten, blev en nedsat til et
skriv det for end det bevede fast. Den mindste Skjorte. Der men
nu skulle begynde at begynde færdig indvundet Kornt til Med.
blev det en stor stor Elendighed blevede Folket, og den for sig
der ved, at og den samme Gang var Korntilførselen fra Danmark,
som fægt, hindret af engelske Kræfter. Det var i for i Livet
af Sommeren 1813 at Medvirkelsen ved blev fulsom. Begyndt
at man begynde, i den Forskjoning af det danske Kornt, at
afhænge hvor Kornt seer Mitter, og som skulle i den Hæd
vedet. hvor i Kornt og en ved, som bortkjøres og som ender til Med.
seer gibe sig det først op, og nu begynder sin Tilflugt til
et skillede Luge, for det af et lille Med. Man tog seer.
ledes Halm, Avner, Bær, Rødder, Fiske og Dyr, for
der af et med Med, men af den stette Tid, blev Folket
endele opgjøre af Med og Medvirkelsen, seer at man seer
Medenge laar hist og her, seer Med og Med, endele opgjøre.
Med seer den i sig Tid, opstod det Sygdomme blevede Fol.
ket, som i for blev et fulsom den sorte Høst 1813, den men
var i vant med den kære Tid, som Forsjaget den Hæd
lidligere end ulmende, gav Folket. En stor Dødelighed
kommer man i disse 2de Aar.

Et stort Kornt skile bevede sig om Sommeren 1813, indgjort

De engelske Krigsflaade, og freget sig ind i Helsingørsfjorden, og lagde sig
til at vide Gærdens Gænsende, inden for Nords Brø. Dermed fik det
at vide ind over Landet, strømmende Fald i Nordsiden af, for at
Rigets Korn. Men de Kornhandlere ikke vilde modtage Landets
vordiløst Papirpenge, og Polopenge var strængt for, sig men til
Jule og Robbesjætt. En all engid Robbesjætt blev færdig
da kornhåndlerne mod Korn. Men fra Engesethulen i Skive
Jule, strøg 12. Riddet i vei. -

Den fjerde Gærdens Gænsende, den 11de Marts Aar 1821, er end-
nød i friske Mænd, der der fra den noorte Dug indtraf en
færve rørende Storm, medom at Fiskerne var fra Jule, at al-
lev i Hørhøns Postegjeld bortkom 300 Mænd.

Aar 1836, den 2de September, nedfaldt Kornet over alle, medom det
at indtraf fra Jule, og Jule, der var fra 2de Aar til 3 Aar
hvis i Dalgjorden, lev i 2 Uger og Kroget, medom det indtraf fra
færve Jule. - Efterhaanden som Jule borttraf af Jule, færve fra
Kornet om Nøtten, og dette var ifor Løstbet ved Jule, og Jule,
ved af den Jule blev man beskædiget ved i Dalgjorden, hvor Jule
Jule, omfide Jule bort af Jule, og Kornet, medom det lev
ind i Jule ved ind i Jule for Jule.

Aar 1837 var Kilde fra Jule i Mænd fra Jule og Jule,
gærd, at Jule gærd fra Jule bort. Den 11de Oktober fra
om Aar, indtraf en overordentlig Storm af Jule, der om Jule

til den 12de gik over til V., og gjorde i uellens Skade paa Høst,
men hvor Kornet endnu er uer tilgængeligt i Hele, og dette var Tilfældet
paa mange Gaarde, tager det aldeles bort, saa at man gjaa paa
Heulmen i Skog og Mark.

Aar 1849. Natten til den 30de September bortførte Kornet
aldeles, og deraf Ulykket rummede næsten hele Landet. Kornet
var saa lidet om dret, at det ingen Kjorn havde, og var faaledes
aldeles uegueligt til Menneskeføde, uden en Tilføjning af 1/3 Tost
Breg. Heiden var besyngemet Sne, og var der saa few skarp,
at selv i stelesind begyde 1/2 Tomme tykk Sne paa stilstaende
Veandpæter. —

Grøn og Frødsomhed 1869 begynde med en few Vind, der endnu
den 5de blev uer fridækket Mark. Dag begynde man at plæie
paa flere Gaarde nærmere Sne, altså den 7de Mai, uagtel, at der
hvor Dag Formiddag var fridækket Mark. Saa de fleste Gaarde
blev man fordig med Næringen den 15de Mai, der i Dalbygdene der
imod først den 20de blev forrige. Det sneede nu næsten hvor Dag, og
den 11de febré lagde Sneen lige ned i Skogregionen, og endnu den 14^{de}
febré var etgene næsten midelforte formidlet til umiddel Veir.
Kein free den 29de febré til den 14de August var det godt Veir, und-
tagen den 7de August, der Heiden var few strong, at Totetsgrøft
først, om Natten. Free den 21de August til den 3de September var
det hvor Dag Sne eller uaphørligt Regn, men den 5de September

blev det kueligt godt Veir, lige til den 18^{ende}, og endnu var Havnen
Kuelvandskuld. Den 23de og 24de Septembris blev Rjægtet skruet
men samme var ganske forlovet af Sne, sommedel den idelige Regn.
Natten til den 25de indtraf den 2de Frøstnat, og den før Havnen, da
den overalt endnu var Kuelgrøn. Den man nu var bange for flere lignen-
de Frøstnatter, begyndte man at skjære Havnen, iagtet den var grøn.
Den 27de til 1ste Octobris, men Natten til den 1ste Octobris indtraf den
3de Frøstnat, som nu gjorde aldeles Hæd paa den iskuarne Hav-
ne og paa Rester af Potetgrødet som var tilbage fra forrige Frøst-
nat. Natten til den 13de indtraf stor Storm fra N. V., som
at Korshøjene strøg overende overalt. Den 15de var det 4 Tommer
Sne, og intet Korshøj i Havne. Natten til den 17de stor Storm,
og den 17de stor Storm fra N. O., og Korshøjene strøg alles overende.
Nagel Poteter optoges den 18de, iagtet 11 Tommer Sne, og noget Kor
indkjørtes paa Landet den 21de og 22de Octobris. Den 23de bager hest
en stor Del af Sneen med Regn, men den 24de indfandt Sneen sig at-
ter. Den mange Gaard stod Havnen iskuard endnu den 25de, og
Hælveden af Korshøjene, hvor man havde skruet, stod endnu
ind, og Poteterne for det meste i Jorden. Den 28de blev det at
Kuelv. Endnu den 12de Novembris var Korn i Dalbjørnen,
hvor iskuard, i Revul og i Høf. Ved Pokuaten hvor Sneen var
den var borte ind i Kuelv, var Solen i Jorden som haard, at Pot-
eterne for den Kuelv endnu var ^{i Rind og tages} i Jorden. Den 18 og 19de Novembris, lagde sig
Rester af Poteterne op af Jorden. Kornet var usikkert, havde

lib. Mannsköpfde og lib. Prætorer, Du det var ligesom um omdet
som det var 1812. Næsten ingen Prægt eller monent ved det, ligesom
man i kaldet sigt Nover eller Bær af Birketruer, som sigt
verligt

Armodskninger. Efter at ovenstevend Linier vore nedskrivne,
er jeg bleven opmærksom paa, at flere norske Forfattere have optegnet
Afskillelser om Ueud og Misvæstuar. Sealedes fortæller L. H. Ol-
berg i sin Beskrivelse over Sunnmørk og Norge Pag 38, at der i Nor-
ge indfaldt Ueud og Dyster den 16de 1631, og som varedt til 1733, især idet
Thronstjernerne og nogle Logerier af Bergens Stift. hvor Indbyggere
der maatte male Bærbleb Brød, og at Ueud var paa sin, at man ei
Kunne Komme paa Høysne til at heate Bær til Mannsköpfde, hvor
for mange ellennestet og Brog døde af Hænge.

Hon. Ström fortæller i sin Beskrivelse over Sundmørk 1. Part, Pag 394,
i Noter, at den 17de 1668, var et uædrlig Torrensind, og en paafulgende
stort Hæort, som strøf og ^{at} Kælv og Mørskedende ved varedt hele Sommer-
en. Det naante den, blev der i Sundmørk Kjeld Horn ful 30,000 Rispdaler.

Hon. Schjønning fortæller i sin norske Reise 1. Del Pag 96, at den 1672, maatte
te Hon. Nicker sevelen Post i Høllæulens Poststjerte, forlade sig
Kælv formentet Hængevind. Ligesom fortæller bemeldte Hon. Schjønning idet
naante Værk 11 Del Pag 80, maatte man i Norder Poststjerte i Troms-
del, i etene 1770 og 1772, spise Brød af Kælv og ellbær.

Hon. Ström fortæller i sin Beskrivelse over Ueud, at den 1772, otte.
Dage for sigt, indtraf en vrdæugt Storm. Ligesom den 1775, den
1 December, og at den 13de samme Maaned, var der ligeledes stor Storm paa
Sundmørk. Den 1780 rasede den 9de Maaned en forskækkelig Storm paa
V. S. V. over den hele nordafjødste Føkiel, og som i ~~N~~ ~~N~~ ikke her

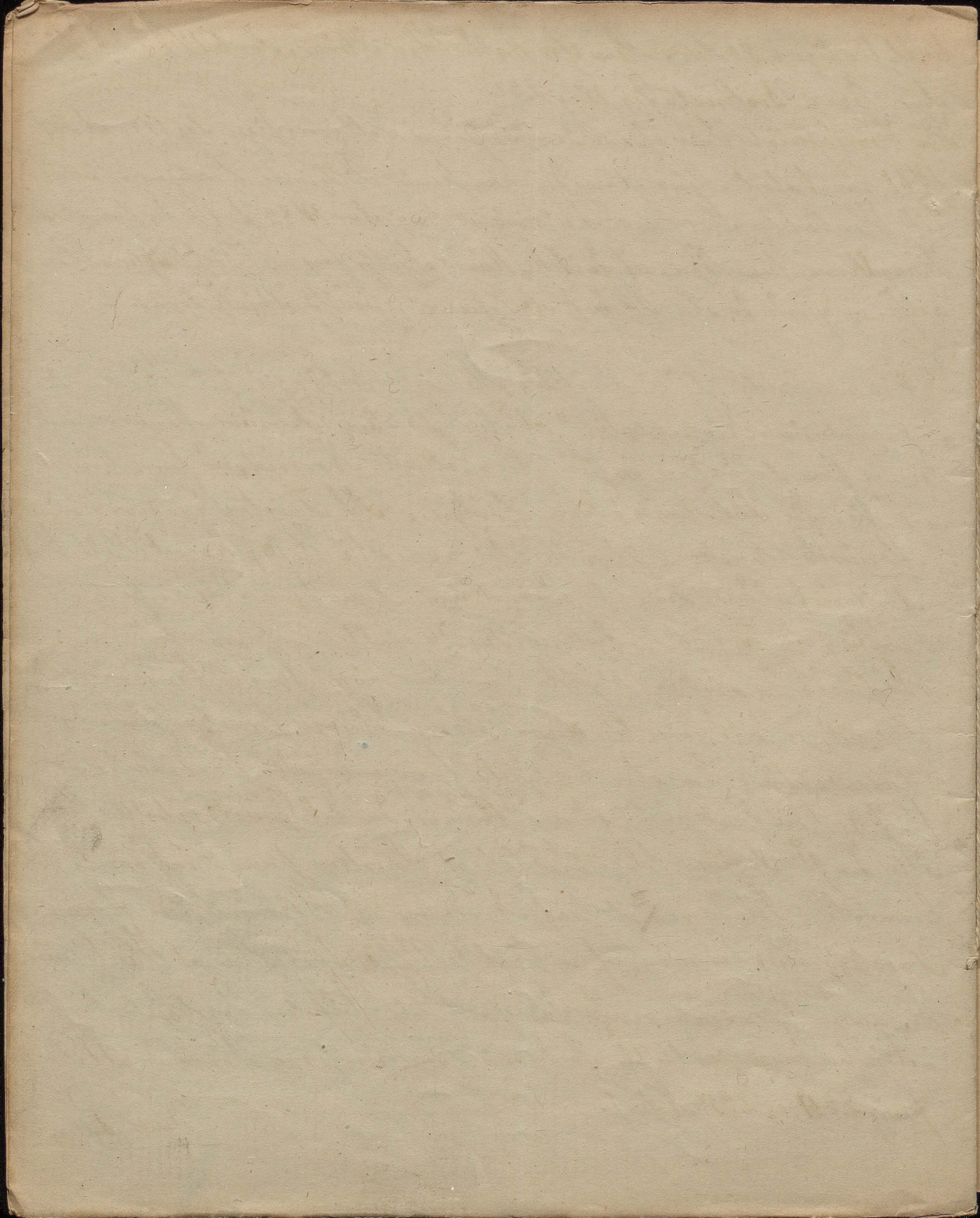
heft sig ligv i 5te Aar. Men ifr' Kalds Hov Trom, Aar 1773 1te Aar
Aar. Egen Beskrivelse S. 15 og 238.

Hr. Høns Jævels Velle ifra Beskrivelse over Silljord, siger S. 179, at Aar
1781 var et stort Misveir. I den en pæne Silljords Trostegård ikke
fik Halvdeelen Korn mod et almindeligt Aar. Aar 1783 faldt der een stor
Hugstørn paa Egen, at de ikke kunde skjille fra en Bøfkalles Stor-
selv, og gjorde de stor Skade paa Sæen. - Egen Beskrivelse S. 23. -

Den nordiske Poet Mikkel Mogensen befinder sig i sit Klegedigt
"Genealogie Njordens" at Aar 1625, i Februar Maaned, saer-
de det pæne Tolvaafind om plies lig opstaaet Nordvestvind som begy-
er den engde Fiskerbaand i den Bølge. Af Trosten i Rindv,
Mogensens Bæster Optegnelser, ser man, at i Hingstemaad 1601, blev
Fiskeriet altså Tid for Fornskiver Duen pæne Tolvid, herom af
handling om de norske Fiskerier S. 16 og 51. -

Blenda de store Ulykker som her rummed den firdmørste
Almeid, og faldt den tilsluttede Vokse deluge for Aarhundeder,
Kæmpe anfodt, den store Ulykke som rummede Firdmørst
1679, det færdigste store Skade, da 20 Guede og 130 Mene
sket den 9te Februar, blev indlegte af Trosten pæne Firdmørst, at
beredte Skud med et træf Nordens og Hjöringsjords Læge
Trostegejld, ser man af en trykt Vise, forfattet af Hr. Oleus
Hampse Jævel, der ender Sagnord til Alfens Trostegejld trykt
i Hjöringsjord Aar 1681. I Troms Beskrivelse over Firdmørst 11de Del
sæer 234 og 235/Noter/.

Den Dilling

lelum, saa haaber j Midten, og igien, hvor Dagen bliver større, den anden fierdendeel Time, da haaber j Enden af den første, og tilligemed denne Parallel, Begyndelsen til den næst følgende Clima, hvilket var at udvise.

§. 4.

Man kand for Mageligheds Skyld, af Anmerkningen over Climatums Begyndelse, Midte og Ende, samt Poel Høyden og Parallelerne, saaog den længste Dags Størrelse, og Rummets Bredde, der befindes mellem begge Climatibus, forfærdige en Tabelle, hvorudi bør være udregnet, saavel Begyndelsen, som Midten og Enden af en Climate, iligemaade Poel-Høyden, Dagerne og Climaatum Størrelse ved.

At forfærdige Clima-
tum i en
Tabella.

17. Fremfatz.

At føre Climata i en Tabelle.

17de Frem-
satz.

Opløsning.

1) Tæll altid en Fierdendeel af en Time til Timen af den foregaaende Parallel, da finder j af den Indretning over Climata, ligesom de følger paa hinanden, den længste Dags Størrelse efter Clima-tis Begyndelse, Midte og Ende.

2) Søg Poel Høyden og Bredden af den længste Dags fundne Størrelse af enhver Parallel-Circul, som er befunden imellem Climatibus,

O

3) Træk

3) Træk Bredden af Begyndelse-Parallelen fra Ende-Parallelen, saa haver j og Mellem-Rummet, eller Bredden af et *Climate*.

Exempel.

Jeg vil, i Stæden for et *Exempel*, fremsætte en *Tablelle* i sig selv.

Climata,	Paralleli	Poel-Höyde		Dagernes Størrelse.		Climatums Størrelse.	
		Gr.	Min.	Time.	Min.	Gr.	Min.
I.	1 Begyndelse.	0	0	12	0		
	2 Midte.	4	18	12	15	8	
	3 Ende.	8	34	12	30		34
II.	3 Begyndelse.	8	34	12	30		
	4 Midte.	12	43	12	45	8	
	5 Ende.	16	43	13	0		9
III.	5 Begyndelse.	16	43	13	0		
	6 Midte.	20	31	13	15	7	
	7 Ende.	24	11	13	30		28
IV.	7 Begyndelse.	24	11	13	30		
	8 Midte.	27	36	13	45	6	
	9 Ende.	30	47	14	0		36
V.	9 Begyndelse.	30	47	14	0		
	10 Midte.	33	45	14	15	5	
	11 Ende.	36	30	14	30		43
VI.	11 Begyndelse.	36	30	14	30		
	12 Midte.	39	2	14	45	4	
	13 Ende.	41	22	15	0		52
VII.	13 Begyndelse.	41	22	15	0		
	14 Midte.	43	32	15	15	4	
	15 Ende.	45	29	15	30		7

Hos postanstalten i

requirerar undertecknad:

Antal exemplar,
för kvartal af år 1878.

Pris,
enligt taxan.

Öre.

Kronor.

1:sta.

2:dra.

3:dje.

4:de.

NY ILLUSTRERAD TIDNING.

den

187

man, Z(aach.) T(opelius), Bias, A. T. G., J. D(iet-
richson), m. fl., samt öfversättningar (af C. R. N.)
från Bramante och Michelangelo m. m. Vidare
otryckta *bref från Esaias Tegnér*, artiklar af profes-

droctning Mercedes;
general Ica Marmora,
Pius IX,
Fr. Raspail;

Holstein-Ledreborg,
Carl von Linné,
J. J. Rousseau m. fl.

Tidningens prenumerationspris är, inberäknadt postbefordringsafgiften, för helt år
14 kronor; för hvarje qvartal 4 kronor. Lösnummer 35 öre.

Requisition kan ske å **alla** postkontor, postexpeditioner och postanstalter i riket
samt för öfrigt i alla boklädor i Stockholm och landsorterna.

Hvarje requirert behagade å **närmaste postanstalt** af femna **tvänne exemplar**
requisitionssedlar (att ifylla omstående blankett). Det ena exemplaret gvar stannar å
postanstalten, det andra återfås, qvitteradt af vederbörande posttjensteman, till garanti för
prenumeranten. Stockholm, September 1878.

Redaktionen af **Ny Illustrerad Tidning.**